

अवादृष्टिप्रतिबन्धे यहो घञला इति परः स्वमते घञलनटोऽवे
इत्यस्य सर्वविषयत्वात् कृषिशब्दात् गोदणमेधेति बलः नान्य
स्यर्थेऽर्चः ॥ ४८ ॥

वणिक् प्रग्राहवान् यदत् काले चरति सिद्धये ।
देशापेक्षास्तथा यूयं यातादायाङ्गुरीयकं ॥ ४९ ॥

वणिगित्यादि । तुला प्रगृह्यते येन सूत्रेण सप्रग्राहः प्रे वणिजा ज०म०
मिति करणे घञ् स तुलासम्बन्धी विद्यते यस्य वणिजः संसर्गे मतुप्
यथा तुलाप्रग्राहवान् तदुपलक्षितो वणिक्काले उचिते क्रयसिद्धये
चरति तथा यूयं अङ्गुलीयं तुलासूत्रस्थानीयं चिह्नमादाय
देशापेक्षाः तत्तद्देशस्थितास्तत्र हि चिह्नेन रामदूता इति लक्ष्य
न्ते ॥ ४९ ॥

वणिगित्यादि । यथा प्रग्राहवान् तुलासूत्रवान् वणिक् योग्ये भ०
काले क्रयविक्रयादिस्वक्रियासिद्ध्यर्थं चरति योग्यदेशमपेक्षते
च तथा यूयमपि ममाङ्गुरीयकं तुलासूत्रतुल्यमादाय गृही
त्वा योग्ये काले देशापेक्षाः सीतानिवासदेशमपेक्षमाणायात
गच्छत इति रामः प्रोचे इति सम्बन्धः अनेनैवाङ्गुलीयकेन चि
ह्नेन सीतया मदूता भवन्तो ज्ञास्यन्त इति भावः तुला प्रगृह्यते
येन सूत्रेण तत्प्रग्राह उच्यते प्रपूर्वाद्गृहो वणिक् सम्बन्धे रज्जौ च
घञलाविति परः स्वमते घञलनटोऽधे इत्यस्यापि विषयो दुर्नि
वारः ॥ ४९ ॥

अभिज्ञानं गृहीत्वा ते समुत्पेतुर्नभस्तलं । वाजिनः
स्यन्दने भानोर्विमुक्तप्रग्रहा इव ॥ ५० ॥